

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Andrzej Wyrobiec – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Karol Kościński – Dyrektor Departamentu Własności Intelktualnej i Mediów 22 4210 327, kkoscinski@mkiidn.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 4 lutego 2015 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac UD199</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy nie zawiera rozwiązań o charakterze systemowym, ale wprowadza poprawki porządkujące, redakcyjne, a także usuwające wiele wątpliwości interpretacyjnych powstałych w ciągu kilku lat stosowania obecnie obowiązujących przepisów. Celem projektu jest w szczególności rozwiązanie następujących kwestii:

- konieczności pełnego dostosowania przepisów ustawy do treści dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych w celu uwzględnienia uwag, które zgłosiła Komisja Europejska w ramach oceny poprawności implementacji w/w dyrektywy;
- braku regulacji wspierających rozwój i działalność nadawców lokalnych oraz nadawców środowiskowych, tj. tworzonych przez organizacje pozarządowe;
- niejasności regulacji dotyczących nadawania przekazów handlowych w programach radiowych i telewizyjnych polegających m.in. na braku precyzyjnego rozgraniczenia między nadawanymi spotami autopromocyjnymi a ogłoszeniami własnymi nadawcy oraz braku dostatecznej jasności przepisów regulujących długość przerw reklamowych;
- konieczności ochrony małoletnich przed reklamami niezdrowej żywności;
- konieczności doprecyzowania obecnie obowiązujących przepisów dotyczących transmisji z wydarzeń o zasadniczym znaczeniu społecznym;
- uregulowania statusu coraz popularniejszych programów „pay-per-view”;
- nadmiernych – w obecnej sytuacji wynikającej z pojawienia się multipleksów cyfrowych – wymagań nałożonych w postępowaniu koncesyjnym na nadawców kablowych i satelitarnych;
- braku dostosowania regulacji dotyczącej obowiązkowego rozprowadzania niektórych programów telewizyjnych (zasady „must carry”) do aktualnej sytuacji na rynku;
- niedostatecznej dostępności programów telewizyjnych dla osób niepełnosprawnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana nowelizacja ustawy zmierza do wprowadzenia regulacji umożliwiających w szczególności:

- wdrożenie zmian zalecanych przez Komisję Europejską w zakresie zasad dotyczących ustalania mniejszego udziału kwoty europejskiej w programach wyspecjalizowanych;
- wprowadzenie kategorii nadawcy lokalnego oraz środowiskowego, a wraz z nią pewnych udogodnień dla tego typu nadawców, takich jak np. niższa opłata za koncesję;
- ograniczenie długości przerw w audycji na reklamę, telesprzedaż lub autopromocję do 15 minut oraz uchylenie ograniczeń czasowych dotyczących emitowania ogłoszeń nadawcy zawierających informację o jego audycjach;
- ustanowienie całkowitego zakazu reklamowania niezdrowej żywności w audycjach skierowanych do dzieci do lat 12;
- wprowadzenie bardziej przejrzystych reguł prezentowania wydarzeń o zasadniczym znaczeniu społecznym na antenie ogólnodostępnej poprzez ustanowienie specjalnej procedury, która ma służyć większej transparentności przy wyborze nadawcy, który prezentuje dane wydarzenie;
- wprowadzenie kategorii programów okolicznościowych (a tym samym uregulowanie tzw. „pay-per-view”). Obecnie przy stosowaniu przepisów ustawy w praktyce występuje spór, czy programy te kwalifikują się do definicji programu wynikającej z ustawy, z uwagi na ich czasowy, najczęściej jednorazowy, charakter (np. mecz piłkarski lub bokserski);
- ograniczenie wymagań, które muszą spełnić nadawcy składając wniosek udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu drogą kablową lub satelitarną;
- dostosowanie zasady must – carry do współczesnej sytuacji na rynku poprzez zmniejszenie liczby programów objętych tym obowiązkiem oraz umożliwienie KRRiT wyznaczenia dodatkowych programów w rozporządzeniu;
- zwiększenie kwoty procentowej udogodnień dla niepełnosprawnych w programach telewizyjnych do 50 % audycji w ciągu trzech lat od wejścia w życie ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

a) W odniesieniu do zmiany postulowanej przez KE należy zauważyć, że podobne do zaproponowanego rozwiązania występują w większości państw członkowskich UE. Propozycja dotyczy zmiany sposobu ustalania zasad, które określają dopuszczalny mniejszy udział audycji europejskich w programach, które są rozpowszechniane wyłącznie w systemach teleinformatycznych. Komisja Europejska oczekuje, że zwolnienia z tego rodzaju obowiązków będą dokonywane w indywidualnych decyzjach KRRiT, a nie w akcie o charakterze generalnym, jakim jest rozporządzenie KRRiT. Polska została poinformowana, iż w podobnych sprawach toczą się lub mają zostać rozpoczęte postępowania przeciwko 4 innym państwom członkowskim, w których brzmienie przepisów jest podobne do obecnie obowiązujących polskich regulacji,

b) Definicje nadawcy środowiskowego i lokalnego zostały wprowadzone do projektu ustawy w związku z następującymi dokumentami: Rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 25 września 2008 r. w sprawie mediów społecznych w Europie 2008/2011(INI) oraz Deklaracji Komitetu Ministrów na temat roli mediów środowiskowych w promowaniu spójności społecznej (Declaration of the Committee of Ministers on the role of community media in promoting social cohesion (11.02.2009).

Projektując rozwiązania mające na celu stworzenie warunków dla rozwoju tzw. mediów trzeciego sektora w Polsce wzięto pod uwagę regulacje istniejące w tym zakresie w innych krajach europejskich: w Szwajcarii, Belgii, we Francji, w Holandii, Danii, Austrii, Irlandii, Szwecji, Finlandii, Niemczech, Wielkiej Brytanii, na Węgrzech oraz w Bośni i Hercegowinie.

Poniżej przykłady wybranych rozwiązań:

Szwajcaria:

Nie ma rozróżnienia między radiem „wspólnotowym” i „lokalnym”. Jest wspólne określenie „komplementarne usługi radiowe non-profit”. Muszą one odróżniać się tematycznie, kulturowo i muzycznie od innych koncesjonowanych usług radiowych, które mogą być odbierane w tej samej lokalizacji. W szczególności, taka komplementarna usługa radiowa non-profit musi uwzględniać potrzeby mniejszości językowych i kulturowych na terenie objętym zasięgiem. Rozgłośnie takie otrzymują koncesję, która uwzględnia ich szczególną rolę na danym obszarze. Mają one prawo do określonej części wpływów z opłat abonamentowych. Reklama w tego typu usługach jest generalnie niedozwolona. Istnieją jednak dwa wyjątki od tej zasady. Autoreklama jest możliwa, jeśli służy do budowania lojalności odbiorców oraz w przypadku nadawców o bardzo małych zasięgach (mniej niż 75 000 mieszkańców w wieku >15 lat), przyczyniających się do szkolenia pracowników mediów. Reklamy mogą być dozwolone na podstawie odpowiedniej koncesji.

Belgia:

Rozgłośnie wspólnotowe o specjalnym statusie „Radio associative et d’expression à vocation culturelle ou d’éducation permanente” (radio wspólnotowe oraz przeznaczone dla wyrażania potrzeb kulturowych lub edukacji ustawicznej) istnieją od 2008 roku. Muszą być prowadzone głównie przez wolontariuszy, którzy muszą być związani z organem decyzyjnym w rozgłośni. Rozgłośnia taka musi ponadto spełniać warunki programowe: nadawać głównie audycje informacyjne poświęcone rozwojowi kulturalnemu lub sprawom obywatelskim albo nadawać głównie unikalne gatunki muzyczne. Status mediów wspólnotowych przyznawany jest istniejącym licencjonowanym stacjom lokalnym. Stacja może go nabywać lub tracić (przeprowadzany jest coroczny monitoring działania tego typu stacji radiowych). Reklamy nie są zabronione, ale jeśli stacja nadaje mniej reklam, dostaje wyższą dotację od państwa.

Bośnia i Hercegowina:

Radio środowiskowe zdefiniowane prawnie jako radio non-profit, przeznaczone jest dla ochrony i promocji praw oraz zainteresowań określonych grup społecznych. Stacje muszą być prowadzone przez podmioty non-profit, muszą nadawać program nastawiony na ochronę i promocję praw oraz zainteresowań określonych grup społecznych. Istnieje możliwość współużytkowania częstotliwości. Koncesja przyznawana jest na jeden rok bez możliwości przekazania innemu podmiotowi.

Wielka Brytania:

Radio środowiskowe to radio, które świadczy usługi non-profit. Jego program przeznaczony jest dla określonej wspólnoty, dostarcza korzyści społecznych, zachęca do współtworzenia programu i jest odpowiedzialne finansowo wobec danej wspólnoty. Koncesjonowane „community radio” ma prawo starać się o pozyskanie środków finansowych z Funduszu na rzecz Radiowych Nadawców Społecznych, którym zarządza brytyjski regulator rynku mediów – Ofcom. Dofinansowanie nie może przekroczyć 50% kosztów ponoszonych przez rozgłośnie. Obecnie w Wielkiej Brytanii działa ponad 200 rozgłośni społecznych.

Różne kraje dofinansowują media społeczne na różnym poziomie. W 2004 roku we Francji wysokość funduszu dla lokalnych niekomercyjnych nadawców wynosiła 21 milionów euro. W Holandii to dofinansowanie wynosi około 8 milionów euro rocznie, a na Węgrzech około miliona euro.

Projektując rozwiązania mające na celu stworzenie sprzyjających warunków dla powstania tzw. mediów trzeciego sektora uwzględniono konieczność zastosowania systemu ulg w ponoszeniu ciężarów wynikających z wykonywanej koncesji, biorąc pod uwagę szczególny charakter i zadania mediów środowiskowych i lokalnych, a także ich ograniczoną partycypację w rynku reklamowym (nadawca środowiskowy – ograniczenie do 50% limitu czasu reklamowego, nadawca lokalny – ograniczony obszarowo zasięg nadawania).

c) Polska posiada jedne z najbardziej restrykcyjnych przepisów dotyczących reklamy i zasad przerywania audycji blokami

reklamowymi w UE. W większości państw członkowskich UE zasady te są bardziej liberalne, a wprowadzone ograniczenia są ściśle związane z samą dyrektywą 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych. Zgodnie z ww. dyrektywą mowa jest jedynie o ograniczeniu reklam do 12 minut na godzinę, a regulacje dotyczące przerwy między poszczególnymi blokami reklamowymi dotyczą jedynie filmów fabularnych i telewizyjnych a przerwa ta wynosi 30 minut. Polska zdecydowała się wprowadzić surowsze regulacje. W projekcie nie przewiduje się znoszenia surowszych ograniczeń, a jedynie uelastyczyć część regulacji pozwalając m.in. samemu nadawcy decydować, ile czasu zamierza przeznaczyć na przekazy reklamowe, a ile na promocję własnych audycji. Nadal jednak w innych państwach europejskich regulacje dotyczące zasad przerywania audycji reklamami i innymi przekazami handlowymi będą łagodniejsze.

d) Państwa członkowskie, dokonując implementacji postanowień ww. dyrektywy dotyczących transmisji z tzw. „ważnych wydarzeń”, opierają się na klauzulach generalnych w rodzaju „uczciwa, rozsądna i niedyskryminacyjna oferta” - dla przykładu regulacja francuska (zob. art. 5 dekretu premiera nr 2004-1392 z dnia 22 grudnia 2004 r.) stanowi iż, w celu umożliwienia transmisji ważnego wydarzenia w telewizji ogólnodostępnej, nadawca posiadający prawo do wyłącznego nadania tego wydarzenia, który nie spełnia warunków (jest nadawcą niekwalifikowanym) musi wystosować wobec telewizji ogólnodostępnej propozycję dokonania cesji praw do transmisji tego wydarzenia. Oferta taka winna być oparta na uczciwych, racjonalnych i niedyskryminujących zasadach i warunkach rynkowych.

Podobne rozwiązania przyjęły inne państwa członkowskie UE. Włoska regulacja określa iż, jeżeli prawa transmisyjne do ważnego wydarzenia zostały nabyte przez nadawcę niekwalifikowanego, musi on opublikować z rozsądnym wyprzedzeniem na swojej stronie internetowej propozycję odstąpienia – na rozsądnych i niedyskryminacyjnych warunkach rynkowych na rzecz nadawcy, który umożliwi odbiór tego wydarzenia przez co najmniej 80 % włoskiego społeczeństwa na kanale ogólnodostępnym bez ponoszenia dodatkowych kosztów.

Nieco bardziej szczegółowe są rozwiązania brytyjskie. Brytyjski regulator Ofcom jest obowiązany do przedstawienia wskazówek dotyczących kwestii, jakie weźmie pod uwagę przy ustalaniu, czy udzielić zgody nadawcy rozpowszechniającemu program niekwalifikowany w rozumieniu ustawy na bezpośrednią transmisję ważnego wydarzenia na zasadzie wyłączności, w przypadku gdy żaden nadawca kwalifikowany nie nabył takich samych praw. Decydując się na udzielenie zgody, wystarczające może się okazać dla Ofcomu ustalenie, że kwestie dostępności praw do transmisji były ogólnie znane i że żaden nadawca kwalifikowany nie wyraził zainteresowania nabyciem praw od ich posiadacza, ani nie złożył oferty na nabycie takich praw. Jeżeli jednak Ofcom będzie chciał uzyskać przekonanie, że nadawcy faktycznie mieli możliwość nabycia praw na uczciwych i rozsądnych warunkach, przy formułowaniu swojej opinii, oceni czy:

— zaproszenie do wyrażenia zainteresowania nabyciem praw do transmisji zostało wystosowane w sposób otwarty i w tym samym czasie do wszystkich nadawców;

— na początku wszelkich negocjacji w dokumentacji lub w materiałach marketingowych zostały określone wszelkie istotne warunki dotyczące procesu negocjacji i nabycia praw do transmisji oraz wszelkie istotne warunki zawarcia umowy;

— warunki lub koszty nabycia praw do transmisji (np. koszty produkcji) zostały wyraźnie określone i nie mogą być preferencyjne w stosunku do jednej kategorii programów;

— cena żądana za prawa była uczciwa, uzasadniona i niedyskryminująca wobec żadnego z programów.

Podsumowując - to jakie warunki będą mogły zostać uznane za uczciwe, racjonalne i niedyskryminujące - zależy od specyfiki każdego przypadku, konkretnego wydarzenia i konkretnej oferty. Organ regulacyjny musi każdorazowo dokonać właściwej oceny w jasno określonej procedurze, formułując jej kryteria dokonywania wyboru.

e) Kwoty audycji rozpowszechnianych wraz z udogodnieniami dla niepełnosprawnych wykorzystywane są w wielu państwach członkowskich UE. Zazwyczaj określone są one na zdecydowanie wyższym poziomie niż w Polsce. Większa od obecnie przyjętej w Polsce udział audycji dostępnych dla osób niepełnosprawnych (obecnie zaledwie 10%) występuje np. w Wielkiej Brytanii. W BBC to praktycznie 100% audycji, zaś brytyjscy nadawcy komercyjni rozpowszechniają około ok. 70% audycji z udogodnieniami. Podobnie sytuacja ukształtowana jest w Niemczech, natomiast w Szwecji w przypadku nadawcy publicznego udział audycji wynosi 50%.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
nadawcy programów telewizyjnych	kilkunastu nadawców	dane KRRiT	zwiększenie swobody nadawania ogłoszeń o własnych audycjach; zwiększenie obowiązku udostępniania udogodnień dla osób niepełnosprawnych; liberalizacja przepisów dotyczących koncesji
osoby niepełnosprawne	trudno oszacować		zwiększenie dostępności do audycji z udogodnieniami dla

operatorzy sieci kablowych i platform satelitarnych	ok. 500	dane KRRiT	osób niepełnosprawnych Zmniejszenie obowiązków dotyczących obowiązkowej transmisji programów
odbiorcy programów radiowych i telewizyjnych	trudno oszacować		zwiększenie dostępności treści o tematyce lokalnej; ograniczenie długości przerw reklamowych w audycjach radiowych i telewizyjnych; zapewnienie szerszego dostępu do transmisji wydarzeń o zasadniczym znaczeniu społecznym

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy opracowany został we współpracy z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, która jako konstytucyjny organ właściwy w sprawach radiofonii i telewizji posiada szeroką wiedzę dotyczącą problemów występujących na rynku usług medialnych. Propozycje zgłaszane przez KRRiT wynikały z niejasności i niedoskonałości przepisów prawa uzewnętrzniającej się w procesie jego stosowania oraz propozycji zgłaszanych m.in. przez nadawców programów radiowych i telewizyjnych. Projekt ustawy oparty został co do zasady o Strategię Regulacyjną KRRiT na lata 2014-2016. Dokument ten był szeroko konsultowany z przedstawicielami rynku medialnego i uwzględnia postulaty przez nich przedstawiane.

Podczas prac nad opracowaniem projektu, jego koncepcja była konsultowana przez MKiDN, a także KRRiT z przedstawicielami największych polskich nadawców. W ramach roboczych konsultacji, nadawcy wyrażali generalne poparcie dla przygotowywanych zmian, ułatwiających prowadzenie przez nich działalności gospodarczej.

Projekt nie wymaga konsultacji z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projekt nie wiąże się ze zwiększeniem dochodów budżetu państwa ani jednostek samorządu terytorialnego. Nie powoduje także konieczności ponoszenia wydatków. Koszty wejścia w życie projektu związane są ze zmniejszeniem wpływów do budżetu wynikającym ze zwiększenia opłat za koncesje na programy rozpowszechniane przez nadawców lokalnych i środowiskowych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2015 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	max. 0,1	max. 0,1	max. 0,1	max. 0,1	max. 0,1	max. 1
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	max. 0,1	max. 0,1	max. 0,1	max. 0,1	max. 0,1	max. 1
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	<ul style="list-style-type: none"> - zmniejszenie kosztów prowadzenia działalności przez nadawców lokalnych oraz środowiskowych. Większa swoboda w kształtowaniu programu w związku z nowymi regulacjami dotyczącymi przekazów handlowych; - zmniejszenie obciążeń nakładanych na nadawców rozpowszechniających program drogą satelitarną i kablową. Nadawcy tego rodzaju programów nie będą zobowiązani do przekazywania szczegółowych informacji dotyczących technicznych sposobów rozpowszechniania programu, a KRRiT nie będzie umieszczała tego typu danych w koncesji. Prowadziło to będzie do uproszczenia procedury uzyskania koncesji przez tego typu nadawców; - wprowadzenie nowej kategorii programów okolicznościowych doprowadzi do zmniejszenia obciążeń finansowych i administracyjnych dla podmiotów, które chcą rozpowszechniać program telewizyjny przez okres nie dłuższy niż 30 dni (np. program poświęcony wydarzeniu sportowemu). Obecnie w celu rozpowszechniania tego typu programu konieczne jest uzyskanie koncesji i uiszczenie opłaty koncesyjnej (min. 2000 zł w zależności od sposobu rozpowszechniania programu). Zaproponowane rozwiązania przyczynią się do skrócenia postępowania w zakresie uzyskania zgody na rozpowszechnianie programu, które obecnie trwa średnio 6 miesięcy w przypadku programów naziemnych, 3 miesiące – programów satelitarnych i miesiąc – programów kablowych. Według proponowanych regulacji wniosek może być złożony w dowolnym terminie przed rozpoczęciem rozpowszechniania programu. Ponadto projekt zakłada zwolnienie tego typu programów z jakichkolwiek opłat. 						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	j.w.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Dostęp do większej ilości audycji telewizyjnych posiadających udogodnienia dla osób niepełnosprawnych. W chwili obecnej 10% ich audycji posiada tego typu udogodnienia. Docelowo w 2018 r. udogodnienia mają być zawarte w 50% audycji.</p> <p>Łatwiejszy dostęp do wysokiej jakości treści udostępnianych przez nadawców lokalnych i środowiskowych.</p> <p>Łatwiejszy dostęp do transmisji z ważnych wydarzeń.</p>						
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
 Zmniejszenie obciążeń regulacyjnych spowoduje zmniejszenie ilości obowiązków przedsiębiorców, a więc realnie mniejszą liczbę dokumentów i procedur, które w obecnym stanie prawnym przedsiębiorcy muszą stworzyć bądź przeprowadzić w celu wykonywania działalności gospodarczej.
 Jednocześnie projekt ustawy poszerza kompetencje KRRiT w zakresie, jaki wynika z jej konstytucyjnej roli jako regulatora rynku medialnego i wiąże się z innymi zmianami zaproponowanymi w projekcie poprzez:

- wskazanie możliwości uznania nadawcy za nadawcę środowiskowego lub lokalnego, co ma wpływ na uiszczaną przez tego nadawcę opłatę koncesyjną i opłatę za wykorzystywanie częstotliwości. Przyznanie tej kompetencji KRRiT ma umożliwić rozwój małych nadawców zapewniających dostęp do wysokiej jakości treści, których dostarczeniem nie są często zainteresowani działający na rynku nadawcy komercyjni;
- wskazanie możliwości ograniczenia w drodze decyzji administracyjnej udziału produkcji europejskich w programach rozpowszechnianych wyłącznie w sieciach teleinformatycznych. W chwili obecnej ustawa przewiduje możliwość wprowadzenia takich ograniczeń w drodze rozporządzenia, jednak ze względu na uwagi Komisji Europejskiej konieczne jest wprowadzenie innego, indywidualnego trybu określania udziału produkcji europejskich w tym wypadku
- doprecyzowanie procedury regulującej rozpowszechnianie transmisji z ważnych wydarzeń w programach telewizyjnych, poprzez szczegółowe określenie trybu uzyskiwania zgody na rozpowszechnienie relacji z takiego wydarzenia w programie, który nie jest programem ogólnodostępnym; wprowadzenie możliwości rozpowszechniania programów okolicznościowych bez koncesji, a więc ograniczenie kompetencji KRRiT w zakresie tych programów. W chwili obecnej rozpowszechnianie tego typu programów wymaga uzyskanie koncesji.

Pozostałe propozycje regulacji dotyczących kompetencji KRRiT mają charakter zmian redakcyjnych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie ustawy będzie oznaczać rozwiązanie problemów opisanych w punkcie 1.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu będzie dokonywana corocznie przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji w ramach przygotowywania sprawozdania z jej działalności oraz informacji o podstawowych problemach w zakresie dostarczania usług medialnych.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

DYREKTOR

Departamentu Własności Intelektualnej
Mediów

Karol Kościński

